

Élet az életekért – Szeretetre lettünk teremtvé Hálaadó emlékezésmozaikok a pannonhalmi bencés diák, Dr. Kőrösi Tamás (1954–2020) szülész–nőgyógyász alkotó tevékenységéről

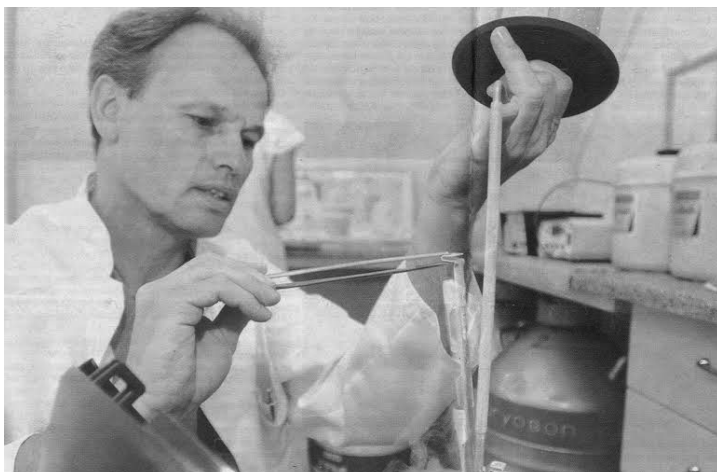
Kukorelli István – Kőrösi doktor egykori bencés diáktársa – értékmegőrző és példaképeket mindig elismerő lelkületével egybehangzóan közöljük ezt a rövid összeállítást, amellyel szeretnénk a sokaknak reményt adó, de méltatlanul korán eltávozott tudós, orvos barátunk szellemiségét életben tartani. Öröm, hogy együtt dolgozhatunk, és öröm, hogy Kukorelli István professzor születésnapján együtt ünnepelhetünk és emlékezhetünk, a bencés értékteremtés felett hálaadóan merengve. Isten éltesse, Kedves Barátunk, Kukorelli István!

Az emlékezéseket szerkesztette és kiegészítette Kőrösi Tamás egykori osztályfőnöke, magyartanára és diákothoni nevelője, Bencze Lóránt Anzelm, valamint Péter Tamás, a Bencés Diákok Győri Egyesületének főtárgya, Kőrösi Tamás barátja és munkatársa. Az összegyűjtött, szó szerint idézett, de különböző alkalmakkor (temetés, írásos méltatás) elhangzott vagy megírt emlékezések miatt – a dolog természeténél fogva – elkerülhetetlenek voltak az ismétlések. Köszönet az emlékező szerzőknek.

ABSTRACT

This is a short study commemorating Dr Tamás Kőrösi, the founder of the IVF clinic and Győr and the one-time schoolmate of Professor István Kukorelli at the Benedictine Grammar School of Pannonhalma. Doctor Kőrösi, who passed away in 2020, was one of the best-known human reproduction experts in Hungary. He assisted Hungarian couples to start a family. As a result, more than ten thousand babies were born with his human reproduction assistance.

Keywords: human reproduction ■ in vitro fertilization in Hungary ■ bioethics ■ in memory of Dr Tamás Kőrösi

Dr. Kőrösi Tamás, a győri meddőségi centrum alapító orvosiigazgatója a cyroprezervációt ellenőrzi

I. A GYÓGYÍTÓ ÉLETÚTJA

Dr. Kőrösi Tamás 1954. november 11-én született Gyöngyösön. Gimnáziumi tanulmányait a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban végezte, ahol 1973-ban érettségizett, Bencze Lóránt Anzelm osztályában. Még abban az évben felvételt nyert a Debreceni Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karára, de a szocialista rendszer az egyházi iskolából érkező tehetséges hallgatója számára csak egy évvel később, 1974-ben engedélyezte az egyetemen történő továbbtanulást. A közties időben mentőápolóként dolgozott egy évet. 1974-1980 között a Debreceni Egyetem hallgatója, orvosi diplomát 1980-ban szerzett. 1980-1982 között Nyíregyházán, a Megyei Kórház Szülészeti és Nőgyógyászati Osztályán dolgozott, közben, 1981-1982 között kötelező sorkatonai szolgálatát teljesítette, ahol a Magyar Honvédség Művészeti Együttesének az orvosa volt. 1983-ban országos Burg Ete díjban részesült. 1982-től 1999-ig a Debreceni Orvostudományi Egyetem Női Klinikáján dolgozott, gyógyító, oktató és kutató munkát végzett, kezdetben tanársegédi státuszban, majd, az 1984-ben megszerzett szakvizsgája után, szülész-nőgyógyász szakorvosként. 1984-től 30 éves, fiatal klinikusként már vezette a Női Klinika meddőség kezelésével foglalkozó kutatócsoportjának a munkáját, és irányította a szakrendelésen megjelenő steril párok kezelését.

1999 szeptemberében, dr. Kaáli Géza professzorral megalapította Győrben a Kaáli Intézetet, melynek 2020. augusztus 26-án bekövetkezett haláláig intézetvezető főorvosa volt. 2001-2006 között a Magyar In Vitro Fertilizációs Társaság főtitkáráként dolgozott. Kimagasló szakmai tudásának, négy évtizedes áldozatos gyógyító munkájának eredményeképpen több mint 10.000 magyar gyermek

született meg. Teremtő ember volt, aki soha nem játszott Istent, reményt adott, vigaszt és gyermeket a hozzá forduló szülőknél: „... olyan országban élünk, ahol több a bölcső, mint a koporsó”. Vezetésével a győri Kaáli Intézet a legeredményesebben működő meddőség centrum lett Magyarországon, országos és nemzetközi hírnevet szerezve Győr városának.

Munkásságát Győr Megyei Jogú Városa 2020-ban Szent László-díjjal ismerte el. Hívó orvosként a Bencés Diákok Győri Egyesületének 2016-tól haláláig elnöke volt, nevéhez fűződik a Luif Otmár-ösztöndíj megalapítása. Közössége a bencés öregdiákokért végzett fáradozását, munkáját 2015-ben a Győri Bencés Diákokért-díjjal ismerte el. Kőrösi Tamás 2020. augusztus 26-án távozott a Fennvalóhoz, hamvait a győri Nádorvárosi Köztemető őrzi az emlékéhez méltón, a Győr Megyei Jogú Város által adományozott dízsírhelyen.

II. FUNERALIS MEGEMLÉKEZÉSEK

*Dr. Kőrösi Tamás, a Debreceni
Egyetem diájaként*

Bernárd Artúr: „Mint az *In Vitro Fertilizationnel* foglalkozó szakemberek korlátozott körében, nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy drága Tamás barátunk ravatalánál kollégáim nevében búcsúzhatok. Főapát úr idézett néhány gondolatot neves szakembereknek a gyászoló családhoz írt részvényilvánító leveléből, akik a mai napon akadályoztatás miatt nem lehetnek köreinkben. Én csak két levélből szeretnék idézni. Az egyik levél néhány évvel ezelőtt íródott, amelynek írója Tamás tanítómestere, a debreceni Lampé László emeritus szülészprofesszor, aki néhány évvel ezelőtt írta a levelet Tamásnak. Néhány gondolatot idéznék. »Büszke vagyok arra, hogy sikeres pályafutásod a klinikáról indult, és kezdettől fogva pontosan ide. Nem véletlen, hogy a legeredményesebb magmútéti progra-

mot valószínűleg meg, és messze földről is felkeresnek a házaspárok, beleértve sok debrecenit és számos klinikust. Sikereidnek titka, hogy szenvedélyesen szereted a szakterületet, folyamatosan keresed és meg is valószínűleg az új tudományos fejlesztéseket, és empátiával, együttérzéssel foglalkozol a páciensekkel. Kívánom, hogy még nagyon sokáig folytasd kiemelkedően eredményes munkádat, saját és betegeid javára.« Dr. Kaáli Géza, a győri Kaáli Intézet alapítója leveléből idézek: »Tamás pótolhatatlan úrt hagyott maga után. Szerető családjánál ezt jobban senki nem tudja. A szakma is tisztában van azzal, hogy a hazai IVF már sohasem lesz ugyanaz nélküle. Talán az egyetlen vigasz az lehet, hogy csak az hal meg, akit elfelejtenek. Nyugodt lelkiismerettel kijelenthetem, hogy az én szememben Tamás felejthetetlen és halhatatlan, Isten legyen hozzá kegyelmes az örökkévalóságban.«

Drága Tamás! Te különleges teremtmény és ajándék voltál a földi életben, már külsőd is a magyar faj legszebb vonásait hordozta: sziporkázó elméddel, széles látóköröddel, humoroddal kimagaslóttál az átlagtól. Hullócsillag voltál, amelynek fénye fájdalmasan korán kialudt. Hősiesen viselted betegséged, melynek során végigjártad Krisztus keresztútját. Türelemmel viselted, mert hívő ember voltál, hittél Istenben, hittél a feltámadásban. Lelkipásztorod, Marton József bencés atya hatvanadik születésnapodon mondta: »Tamás, te látni fogod Istent!« Most, odafönt az örökkévalóságban biztosan látod Istent. Kérd meg a Mindenható, hogy nyújtsa ki áldó, vigyázó kezeit családod fölé, enyhítse fájdalmukat, és adjon számukra hosszú, sikeres, boldog életet! Drága Tamás! Szakmai kiválóságodat, tudásodat jeles kollégák családodnak írt részvétnyilvánító leveleiben már leírták, amit a Főpát úr már elmondott. Rajtuk, rajtunk kívül boldog szülők tizezrei gondolnak most rád hálás, szerető szívvel, és imádkoznak érted, akiket kimagasló tudásoddal gyermekáldáshoz juttattál. Nekem is sokszor segítettél reménytelen esetek megoldásában.

Drága Tamás! Hiányozni fogsz, nagyon. Köszönjük, hogy közöttünk voltál, ismerhettünk, tisztelhattunk, szerethettünk. A jó Isten áldása kísérje utadat az örök életbe! Isten veled!”^[1]

Várszegi Asztrik: „A Szent László díjas orvosigazgató gimnáziumi biológianőre, Luif Otmár bencés atya, aki, ahogy Tamás mondogatta volt: »Mikor megtudta, hogy orvos akarok lenni, többször rám zárta a biológia szertár ajtaját hosszú órákra.« Úgy mondják, Pannonhalma közelsége miatt vállalta el a Győri Kaáli Intézet alapítását 1999-ben. Előfordult vele, hogy csak autóba ült és Pannonhalma felé indult, hogy lássa a Szent Hegyet, hogy emlékezzen tanáraira, diáktársaira, gyermekkorára. Házának teraszán a Főpátságot ábrázoló kép volt az oldalfalra festve, mely mindig emlékeztette, honnan indult. Magam értem a diák és a felnőtt Tamás magatartását, tudom, mit jelent e »hely szerelmesének« lenni. Köszönöm ezt a Pannonhalmához ragaszkodást Tamásnak, közösségünk nevében is.”^[2]

[1] Dr. Bernárd Artúr, a Budapesti Kaáli Intézet em. orvos-igazgatója.

[2] Dr. Várszegi Asztrik püspök, em. főpát megemlékező szavai Kőrösi Tamás temetésén, 2020.09.02-án.

Várszegi Asztrik: „Krisztus húsvéti titkait, azaz az eucharisziát ünnepeljük együtt, és imádságban Tamás életét és halálát ebbe az isteni életbe kapcsoljuk. Ez neki is és – hitünk szerint – mindegyikünknek gyógyulást, békét jelent. Ágoston egyházatya szavaival vigasztalom közösségünket: »Mi is sírunk és gyászolunk, de nem úgy, mint akiknek nincsen reményük. Mert magadnak és magadért teremtettél bennünket, Istenünk és nyugtalan a mi szívünk, amíg nyugalmat, békességét meg nem találja benned. Ezért a békességért könyörögjünk Tamás számára, és ezt a békességet kérjük a magunk számára is.«^[3]

Várszegi Asztrik: „Méltó és igazságos, illő és üdvös tehát, hogy szívünkben és elménkben hálát zengő harmóniákkal búcsúzzunk Tamástól a földi élet idejére. Búcsúznak szerető családja, orvos kollégái, barátai, pannonhalmi diáktársai, Győr Megyei Jogú Város, a győri Kaáli Intézet munkatársai, a Bencés Diákok Győri Egyesülete. Tisztelettel emlékeznek meg róla mindazok, akiknek orvosi hivatása révén segítséget nyújtott. ... Jézus szava valósult meg életében. Az Úr mondta ugyanis: »Az én parancsom, hogy szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket! Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.«

Kőrösi doktor személyében olyan testvérünktől, barátunktól búcsúznak, aki életét adta övéiért, a gyermeket remélő házaspárokért és a gyermekekért. Betegsége és halála mindig ellenkező pályaívet tölt be. Az életben nem sikerülhet mindig, minden úgy, ahogy azt elgondoljuk és tervezzük. Tamás életében sem így volt. Ennek ellenére munkája, orvosi szolgálata révén Debrecenben is és Győrött is – így mondják, nem én számoltam utána – több mint tízezer meddő házaspárt juttatott gyermekhez, a család kiteljesedéséhez. Módszere elsősorban a szeretetteljes hozzájuk fordulással, mintegy lelki gyógymóddal kezdődött. Ellene volt az azonnali művi beavatkozásnak. Először is hosszan, akár többször is elbeszélgetett – ahogy mondják – a hozzá forduló meddő házaspárokkal, és számtalan kérdést tett fel nekik, hogy a lelkük mélyén rejlő akadályt így távolítsa el az új élet megfogánása elől.

Természetes, hogy a munkája során kritikát is kapott, néha saját egyházától, amelyre lelki nyugalommal válaszolt. Őt idézem: »Nem pusztítunk el semmit. Ezt egyszer s mindenkorra tudomásul kellene vennünk az ellenzőknek. Minden ideg-szálunkkal az életre koncentrálunk. Nem játszunk Istent, nem, nem, soha. Ellenben sokszor érezzük a Teremtő leheletét az arcunkon, bátorító kezét a vállunkon.«

Akik Tamás életét közelről látták, törekvéseit, őszinte elkötelezettségét, így fogalmaztak: »Családját, gyermekeit szerette – ezt a család tudja elmondani, Büszke volt rájuk. Lélekben készült a nagypapa szerepére, de erre már nem kapott lehetőséget.«

Egy élet küzdelme volt, de mégis lehetetlen volt egyensúlyt találni a hivatás és a család között. Kollégái így nyilatkoznak: »Csak annyit tennék hozzá, hogy Közép-Európa legjobb ... szakembere távozott. Sokszor beszélnek pótolhatatlan

[3] Dr. Várszegi Asztrik püspök, em. főapát.

vesztéséről, de Tamás távozásával Magyarország olyan orvost veszített el, akit évtizedekig nem tud majd pótolni.« Néhányukat idézem. Dr. Vajta Gábor Ausztáliában élő embriológiai professzor: »Közép-Európa legjobb, infertilitást kezelő szakembere távozott. Sokszor beszélnek pótolhatatlan vesztéséről, de Tamás távozásával Magyarország egy olyan tartóoszlopot veszített el, amit évtizedekig nem tud majd pótolni«. Dr. Sziller István professzor, a Szent Imre Egyetemi Oktatókórház főorvosa: »Ahhoz, hogy felnőtté és jó szakemberré váljunk, példaképeket választunk magunknak. Az én életemben Tamás szakmai élete és munkája az egyik példakép volt. Tamás szakmai életútja csodálni való volt, mert az alapvető ismeretek elsajátítása után intézetet alapított, ami nemzetközi ismérvek alapján is magas minőséget mutatott fel a többi meddőséggel foglalkozó hazai szakember számára. Amikor magánemberként is találkozhattunk, ismertem meg közelebbről gondolatait, erkölcsi mércéjét, és tapasztalhattam meg, milyen alázattal végzi munkáját. Emléke példaként marad meg bennem és – úgy hiszem –, még nagyon sok kollégájában.« Még élő tanára így ír: »Halálhíre megrázott. Mélyen hívő volt. Tetteiben és szavaiban felemelő, szent életet hagyott maga után. Meg vagyok róla győződve, hogy a Teremtő társaságát élvezzi.«

Az emberi lét a halál színe előtt válik a legnagyobb talánnyá. Az embert nem csak a test és a fájdalom előrehaladó szétesése gyötri, hanem – és leginkább – az örök megsemmisüléstől való félelem is. Az örökkévalóság magában hordozott magva fellázad a halál ellen, így mi is. Semmi sem képes csillapítani az ember szorongását. A testi élet meghosszabbítása ugyanis nem elégítheti ki annak a másik életnek a vágyát, amely kitörölhetetlenül ott van az ember szívében. Isten magának, örökkévalónak teremtett bennünket, és ez a vágy motivál minket. Miközben a halál színe előtt semmivé válik minden elképzelés, Jézus Krisztus Egyháza az isteni kinyilatkoztatás alapján állítja, hogy Isten az embert a földi nyomorúság határain túli, boldog célra teremtette. Isten ugyanis arra hívta és hívja az embert, hogy egész természetével kapcsolódjék hozzá a romolhatatlan isteni élet közösségében. E győzelmet a föltámadt Krisztus vívta ki, aki halálával megszabadította az embert a haláltól. (Gaudium et spes 18. alapján.)

Hitünk tehát minden hívő és gondolkodó embernek megadja a választ a jövendő sorsát illető aggodalmára, egyúttal lehetőséget nyújt, hogy lelki közösségben legyen Krisztusban, azokkal a szeretett hozzátartozóival, akiket a halál már elragadott. A hit ugyanis megadja a reményt, hogy ők Istennél megtalálták már a teljes életet. Ez a hit és ez a reménység kapcsoljon össze bennünket Istennel, a Teremtővel, és szeretünkkel, Tamással, akitől búcsúzunk. Ezért úgy búcsúzom: kedves Tamás, tisztelt doktor úr: a viszontlátásra!"^[4]

Szeles Szabolcs: „Megrendülten állok most itt, hiszen egy nagyszerű embert temetünk el. Dr. Kőrösi Tamás az elmúlt húsz évben, Győrben több mint ötezer gyermek fogantatását segítette magas szintű szakmai munkájával, hihetetlen

[4] Dr. Várszegi Asztrik püspök, em. főapát.

hozzáértésével. Ez a szám önmagában csak egy szám, de ha belegendolunk, hogy ennyi házaspár reményét, boldogságát adta vissza, ennyi család részesülhetett a gyermekáldás örömeiben, akkor a pusztán szám egészen más dimenzióba kerül.

Dr. Kőrösi Tamás tudása az emberséggel párosult. Egészen haláláig küldetése volt mások segítése, lelki adottsága pedig önmagáért beszél. Az ő hitvallása az volt, hogy Magyarországon több bölcső legyen, mint koporsó – vagyis munkájával az egész nemzetet szolgálta. Írásaiból pedig az is kiderül, hogy mindezt nem csak meggyőződéssel, de hittel is végezte. Dr. Dézsi Csaba András polgármester, és Győr Megyei Jogú Város közgyűlése Szent László-díjat adományozott Dr. Kőrösi Tamásnak. Talán a sors vagy a jó Isten akarta, tette lehetővé, hogy megköszönjük ennek az életnek a munkáját.

Akkor a kitüntetett így fogalmazott: »Győrbe a Pannonhalmi Bencés Gimnázium szellemiségével, és húsz év egyetemi munka kötelességével érkezett, ami a gyógyításból, a tanításból és a tudományos munkából is állt.« Azt is leszögezte: az, hogy több ezer újszülött megszülethetett, az nem a csak az ő érdeme, hanem az elkötelezett munkatársaié is. Szakmai nagysága mellett az alázatról is tanúbizonyságot tett. Bár közhelynek hat, hogy mindig a legjobbak mennek el, de sajnos a közhely igaz. Dr. Kőrösi Tamástól idő előtt kell búcsúznom. Tudom jól, tudjuk jól, hogy családja, barátai szíve tele van szomorúsággal, de talán enyhíti a fájdalmat a tudat, hogy Dr. Kőrösi Tamásra sok ezren emlékeznek jó szívvel, hálával. A győri emberek és Győr városa is jó szívvel és hálával emlékezik rá. Az ő munkássága mindannyiunknak jó példával szolgál, és erőt merítünk abból az eltökéltségből, amellyel a jó ügyet zászlóra tűzve, ellentmondást nem tűrően, minden mást alárendelve viszi előre a közös ügyet. Most búcsúunk tehát doktor Kőrösi Tamástól, emlékéit megőrizzük a szívünkben, az általa világra segített gyerekek mosolyában, és a sok-sok ezer kimondott vagy kimondatlan köszönőmben.

Dr. Kőrösi Tamást Győr városa saját halottjának tekinti. Van veszteség, amely pótolhatatlan. Imádkozunk érte és hozzátartozóiért. Doktor Úr! Főorvos Úr! Doktor Kőrösi Tamás! Isten veled!”^[5]

Bencze Lóránt Anzelm: „Ha figyelmesen olvassuk a négy örömhírt (evangéliumot), és az időben is őket követő küldöttek (apostolok) cselekedeteit és leveleit, úgy is jellemezhetjük ezeket az írásokat, mint az emberség egészségét helyreállító, újjáteremtő beszédárát. Jézus Krisztus személye, tevékenysége és örömhíre maga a gyógyító szó, régi magyarsággal gyógyító Ige. A Szeretet szava, a jövőadó reménység ígéje.

Tamás a szeretet csendjében élte le életét, mióta csak ismertem, középiskolás korától fogva. A szeretet nem lármázik az utcasarkon, nem tör-zúz, nem lesz milliárdos mások nyomorából, nem véres forradalom, nem nukleáris, kémiai és biológiai fegyvergyártó tudományos technológia. Összefoglaló metaforával a Teremtő életadó szeretete, amelyet Tamás oly kitartóan követett, nem pusztító

[5] Szeles Szabolcs, Győr Megyei Jogú Város alpolgármestere.

szélvihar, hanem alig észrevehető, halk szellő, a lélek alázatos finomsága, csendesen felemelő, gyógyító tett, egészséggé alakító, helyreállító cselekvés, életet adó, teremtő szó. Jézus egy-egy szóval is gyógyítani tudott, de ha kellett, a hegyi beszéd (Mt 5, 1-10) többszörös mondatpárhuzamaival töltötte belénk az önmagában is Szeretetháromságos Szeretetet, a Teremtő szeretetét, a másik ember és önmagunk szeretetét.^[6] Tamás élete bizonyágtételül is szolgál nekünk, hogy a magunk és embertársunk szeretete a Teremtő kizárólagos szeretetéből forrásozik, és arra utal vissza.^[7] A gyógyító, életadó, termékenyítő szó mindenestől jézusi megoldás. Szóval teremtett természet fölötti, pontosabban a megroggyant természet fölél kerekedő kiutat a kiüttlanságból.

A szex gyermekellenessé, életellenessé, pusztító cunami-félelemmé, meddőséggé torzul, ha kihagyjuk belőle az alázatos szeretet termékeny finomságát, a Lélek finom fuvallatát, hogy az embert férfinak és nőnek alkotta a maga kép-mására a Teremtő, aki maga A Szeretet, és a férfi-nő szeretet gyümölcse is szeretet: a gyermek. Apa-Anya-Gyermek Szeretetháromsága. Ha Kőrösi Tamás életére visszatekintünk, a biológiaiilag-lelkileg meddő házaspárok gyermekáldássá gazdagított átváltoztatásával visszaállt a háromságos szeretet, a Teremtő Szent-háromságának tükre. Úgy is mondhatnánk, egyfajta »ez az én testem, ez az én vérem« szentségi házasság eucharisztikus gyümölciséhez segítette a házaspárokat. A segítő Lélek (gör. Paraklétosz) földi tükrévé szegődött. A Teremtő teremtő tükre volt ő. Az anyaság szakralitásának helyreállításán fáradozott.

Vannak foglalkozások, és vannak hivatások. Foglalkozás minden alkotó munka. Hivatássá válik a foglalkozás, amint közvetlenül az életet szolgálja. Amikor a mérnök hidat tervez, a munkás pedig megépíti, az mindkettő foglalkozás. Amikor a családjukért munkálkodnak, vagy hogy lehetőséget nyújtsanak emberek találkozására, akkor az hivatás. Nem minden foglalatatoskodás hivatás tehát, de van három foglalkozás, amelyik mindig hivatás: az orvos, a pap, a tanár.

A Teremtő így szól mindahhoz, amit alkotott: »Jó, hogy vagy!« A mérnök, a munkás a hídavatáskor elégedetten nézi a hidat. Jó érzés, hogy ami nem volt, van. Az orvos, a pap, a tanár közvetlenül az emberi életre mondja a Teremtővel: »Jó, hogy vagy!« Kőrösi Tamás a Teremtőt követte, a Teremtőt vette példának, amikor több száz és több ezer életet hozzásegített és gondozott, hogy legyenek. Hogy a Teremtő nekik is, mindegyiküknek mondhatta: »Jó, hogy vagy!« Kőrösi Tamás a tomboló ördögi nem ellenében állt ki csendben és szívósan a Teremtő mellett, hogy ismét és ismét elhangozhassék a Teremtő ajkáról: »Jó, hogy vagy!« Hogy sokezer házaspár föllélegezzen azzal, hogy a Teremtővel teremthessen és rámosolyogjon az életre: »Jó, hogy vagy!« És majd még tízezrek és százezrek megtapasztalhassák ezekről az elindult életokról az elkövetkező évtizedekben – rokonok, barátok, ismerősök, munkatársak: »Jó, hogy vagy!« S hallja meg ő is a Teremtő szavát magamagának, magától a Teremtőtől: »Jó, hogy vagy, Tamás!« Miért a jelenidő, hogy vagy, és miért nem a múlt idő, hogy voltál?

[6] Vö. Szent Ágoston: Epistola centesima quinquagesima quinta ad Macedonium. Cap. 4. n. 15.

[7] Szent Ágoston: A keresztény tanításról (I. könyv, 22. fej. 21.).

Egy alkalommal, a liftre várva, hallgattam két beteghordozó beszélgetését a kórházban. Az egyik gondterhelten szólt a másikhoz: »Ma már három exitem volt.« Karthágói Szent Ciprián írta, hogy halálunk nem exitus, hanem transitus.^[8] Tamásra is áll, hogy a szokásos, eufemisztikus orvosi szakkifejezés, az exit, krisztusi hite alapján transit volt. Nem kimenet, hanem átmenet. Nem kiköltözés az életből, hanem átköltözés. A végesből a végtelenbe.

A kereszténység stratégiai világszemlélet. A jövőt a jelenben ragadjuk meg – tanulságával a múltnak. A János-evangélium előszavában a logosz, a szó, a világrend, az értelem, a józan ész, az ésszerűség, a megfontolás, a bölcsesség, a bizonyíték, a hiteles számítás, a hatékony beszéd, az isteni ige hús-vérré, érzelhető testté lett, emberré lett. Tamás ízig-vérig ezt a keresztény stratégiát követte. Először mindig hosszan elbeszélgetett a nála gyógyulásért jelentkezőkkel. Hétszáz kérdés volt készenlétbe téve a tarsolyában, amelyekből föltek nekik az éppen legalkalmasabb, személyre szólókat. Előfordult, hogy több órás beszélgetés után elküldte a sok éve gyermekre vágyódó, kétségbeesett házaspárt ilyesféle szavakkal: »Menjetez haza, feküdjetez ágyba, és szerelmeskedjetez.« Kilenc hónap múlva gyermekük született. Az orvosi szó testté lett. Kőrösi Tamás beszéde a meddő házaspárokhoz megdöbbenően hasonlított a Teremtő küldöttének (gör. angelosz – angyal) szentírási köszöntéséhez is: »Ne félj ... fogansz és ... szülsz.« (Lk 1, 31-32).^[9] Kőrösi Tamás is a Teremtő Lélek küldöttévé vált. Öt-tízezer asszonyból és házaspárból fakasztotta föl a kereszténység kezdetét jelző, názáreti lány hálaadó énekét, »fölemelte«, »fölkarolta őket«, hogy ők is áldottnak és kitörően boldognak érezzék és nevezzék magukat: »Szívem magasztalja az Urat, és lelkem ujjong« (Lk 1, 46-55). Kitorölhetetlenül a szívükbe véste a Teremtő »irgalmasságát« (Lk uo.). Az öt-tízezer asszony és házaspár és gyermekeik egész élete Bach *Magnificatját* felszabadultan éneklő kórusává vált. Mária, az istengyermeket váró anya énekelte: » *Íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék*« (Lk 1, 48).

Az egész kereszténységben egyedülálló magyar neve van Jézus anyjának: Boldogasszony. Szent Gellért püspök már itt találta ezt a megszólítását Máriának, nagyon tetszett neki, és terjesztette. Az asszony jelentése az akkori magyarban királynő, fejedelemnő volt. Kőrösi Tamás trónra emelte a hozzá forduló, gyermekre vágyó nőket. Boldog királynővé tette őket. Mint a mesében, a meddő szolgaságból fejedelemnőkkel lettek.”

Szoboszlai-Kiss Katalin: „Emlékezzetek meg az ő csodáiról, amelyeket cselekedett...”^[10] – Megemlékezés a gyermekért sóvárgó édesanyák megmentőjéről

„Egyetlen elégtétel, igen, egyetlen kielégülés az életben: elvégezni azt a csendes, mellékes, de szakszerűen megmívelt munkát, amelyre hajlamaid és képességeid kijelöltek, nem menekülni e munka elől a hiú »szerepbe«, beérni azzal

[8] De mortalitate – A halandóságról.

[9] Az Újszövetség-idézetek Simon Tamás László bencés fordításából. Pannonhalmi Főapátság, 2014.

[10] Zsolt 105, 5.

a megnyugvással, hogy munkád a lehetőségig pontos volt, s talán használt is az embereknek. Ez a legtöbb, amit az élet adhat.

Márai Sándor sorai halk suttogással repdesnek körülöttem, megunhatatlanul, legfőképpen azért, mert igazat szólnak, hűen tükrözik azt, ahogyan Dr. Kőrösi Tamás végezte alázatos munkáját. Nem dicsőítő éneket kívánok írni, csak csendesen megemlékezni egy igazán JÓ, túlságosan is szerény EMBERRŐL, aki fénysugarat adott a reményteleneknek, mert azoknak segített Ő, akik már minden poklot megjárva, halálfáradt kimerültséggel, utolsó erejükkel jutottak el hozzá, hogy vezesse őket az élet legcsodásabb céljához, a gyermekhez. A nemzetközi hírű Dr. Kőrösi Tamásról, a humán reprodukciós eljárás orvosprofesszoráról szólnak e fájón megemlékező gondolatok, aki tudásával, szakértelmével, segíteni tudó és akaró lelkületével, sőt akár egyetlen jó szavával is képes volt a Mindent adni kezeltjeinek, és e szavak cseppet sem túlzók. Dr. Kőrösi Tamásnak, a meddségkutató orvosprofesszornak tudományos közleményeit felsorolni is nehéz, nevéhez kötődik közel 200 előadás, 70 közlemény (17-es impakt faktor!), 12 szakkönyv társszerzője és két könyv, a *Lombikcsodák és Luif Otmár OSB füveskönyv* – az utóbbinak Péter Tamás társszerkesztője –, ám ennél is nehezebb annak a lexikonnyi irdalmat kitevő, sok ezer gyermeknévnek az összegyűjtése, akik áldásos gyógyító kezének munkája révén megszülethettek.

Dr. Kőrösi Tamás, a Győri Kaáli Intézet alapító orvosigazgatója 2020 júniusában vette át Győr városvezetésétől a Szent László-díjat, kiemelkedően sikeres és magas színvonalú munkájának elismeréseképpen. Dr. Kőrösi Tamás orvosprofesszor úr 1999-ben alapította meg Győrött, Dr. Kaáli Géza professzorral közösen a Kaáli Intézetet, melynek alapításától haláláig orvosigazgatója volt. Az intézetet az elmúlt 20 évben több mint tizenötezeren – Győr városából közel nyolcezeren – keresték fel a gyermekvállalás tekintetében kilátástalan helyzetben lévő házaspárok. Az alapítás óta a kumulatív terhességi ráta az intézetben 42%, a beavatkozások száma 11000, melyből 5500 újszülött jött a világra. Szakmai vezetése alatt a győri Kaáli Intézet a legeredményesebben működő hazai intézetté vált Magyarországon. A gyermekek fogantatását segítve négy évtizedes szakmai munkájának köszönhetően 10 000-nél is több gyermek született meg. Bár e statisztikai számadatok is fontosak, mégis csak árnyaltan fejezik ki a lényegét, hogy minden egyes szám mögött egy megkezdett élet áll, ércnél is maradandóbb emlékként, a kisgyermeké, aki Dr. Kőrösi Tamásnak köszönhetően most mosolyog, örül, fél vagy éppen rácsodálkozik a világra. Sokan igen szerencsésnek vallhatjuk magunkat, hogy egy korban élhattünk vele, hogy az utunk hozzá vezetett, hogy gyermekünk fogantatásával életünkben elindított egy csodás, végtelen történetet. Dr. Kőrösi Tamás, a gyermekek után sóvárgó anyák megmentője, élete utolsó percében is, önmagát nem kímélve dolgozott, azon munkálkodott, hogy másoknak életet adjon! Nem lehet elfátyolozódó hang nélkül mondatba foglalni a szeretetet, a hálát és a köszönetet, az író keze is megremeg, mikor tollat ragad, hogy

utolsó üzenetét elküldje. Drága Doktor Úr! Köszönjük, hogy nekünk adta azt, amiért érdemes élni, azt mire ember valaha is vágyhat: a gyermeket! Köszönjük Dr. Kőrösi Tamás, Drága Doktor Úr! Szeretetteljes emléket, csodatetteit örökre őrizni fogjuk szívünkben! Lux perpetua luceat!”^[11]

III. BARÁT, ORVOS, MUNKATÁRS

Oláh Miklós: „Látjátuk feleim szümtükkel, mik vogymuk: isà, por és homou vogymuk. Mënyi milosztben terömtevé elevé miü isëmüköt Ádámot, és aduttá valá neki párádicsumot házoá.« E szavakkal kezdődik egyik legbecsesebb nyelvemlékünk, a *Halotti beszéd* a XIII. század végéről. Ki ne tudná jobban e szavak értelmét, mint az életeket világra segítő orvos-biológus. Por és hamu vagyunk, de nem múlnak el e világról addig, amíg emlékünket megőrzi az emlékezet. Kedves Tamás, nekünk osztálytársaidnak, csak így oroszosan, Fóma! Emlékedet sokáig őrzi szűkebb családot és a sokkal nagyobb család, akiknek segítettél, hogy gyermekeikkel, unokáikkal teljes családdá válhassanak. És őrizzük mi is, egyre vénülő osztálytársaid, igaz, bennünk ne bízz. Te tudod a legjobban, hogy az élet véges, és akkor még nem is szóltam az öregkori feledékenységről. Azért merek így szólni hozzád, mert megajándékoztál bennünket az önmagadat sem kímélő iróniával.

Életünk meghatározó korát együtt töltöttük Pannonhalmán. Emlékszem, mögöttem ültél az osztályban, és szerencsére a matek érettségi írásbelikor is. Segítőkéz voltál mindenkor, mindig segítettél másoknak – nekem speciel a számomra megoldhatatlan matek írásbeliben. Szeretted a játékot, főleg a kosárlabdát. Szeretted győzni, de nem mindenáron, csakis a fair play szabályait betartva. Talán ez is segített később, hogy annyi sikert éj el. A sikereket szerényen viselted, inkább a szolgálat, a jól végzett munka eredményeként fogadtad. Később, amikor tehetted, jöttél játszani találkozóinkra, melyek után sokat beszélgettünk. Ezeket a beszélgetéseket sajnos már soha nem fejezhetjük be, legfeljebb csak képzeletben, de hidd el, sokáig bennem maradtak szavaid, érveltem és érveltél a gondolataimban.

És tudtál örülni. Az életnek, mert közülünk Te tudtad legjobban azt, hogy az mekkora nagy kincs. Halálot – bár nagy fájdalmat okoz – egyben örömteli is, hiszen találkozhatasz Megváltóddal, Teremtőddel. Mert a mi vallásunk – minden ellenkező híreszteléssel szemben – az öröm vallása, a megváltásba, a feltámasztásba és az örökéletbe vetett hit örömeinek a vallása.

Van itt még valami, Fóma. Tisztességes filológusként, mikor ezt a szöveget írtam, újra elolvastam a Teremtés könyvét. Nem találtam benne utalást arra, hogy a mennyben van-e kosárpálya. Ha már az Úr elfogadott és kijelölt arra, hogy

[11] Szoboszlai-Kiss Katalin megemlékezése, amelynek egy rövidített változata jelent meg a Magyar Nemzet 2020.09.26-ai számában.

a természetben lévő kisebb hibát kijavítsd, és így munkatársa légy, gondolom, nem fog ellenállni annak a kérésednek sem, hogy a Paradicsom egyik hátsó zugában néhány négyzetméter parkettet egy palánkkal és egy gyűrűvel berendezzen, hogy ott néha-néha kedvedre pattogtathass és kosárra dobálhass.

Osztálytársaid nevében egy dolgot ígérhetek, amit be is tartunk, hogy előbb-utóbb csatlakozunk hozzád az égi palánk alatt.”^[12]

Szabadi Zoltán: „Dr. Kőrösi Tamás neve a szakterületén fogalom az egész országban. Egyik kollégám Kelet-Magyarországról járt hozzá, és tőle hallottam először a nevét. Nagyon sokadik próbálkozás után keresték fel Tamást Győrben, aki segített, és ikergyermekeket nevelnek. Egyik, meddőségi szakterületen dolgozó orvos kollégájától kérdeztem, hogy miben más, és miért jobb Kőrösi doktor, mint a többi szakember az országban. Egyszerű volt a válasz, és számomra, mint laikus részére is érthető. Azt a választ kaptam, hogy képzeljem el: a meddőségi szakemberek is zongoráznak a legjobb tudásuk szerint. De amikor Tamás ül a zongora mellé, akkor zenélni kezd a hangszer. Sok elismerő szót olvastam Tamásról az internet világában is. Tamás, munkája mellett, a Bencés Diákok Győri Egyesületének vezetését is magára vállalta. Én, mint volt győri bencés diák, egy közös bencés barát, Péter Tamás közreműködésével találkoztam vele először. Már az első találkozás mély nyomot hagyott bennem. Tamás empatikus, megértő és segítőkész volt. Tökéletesen tisztában voltam már a találkozás előtt, mekkora szaktekintély nemzetközi szinten is. Emberi alázata és szakmai alapossága kimagasló volt. Minden találkozás alkalmával emberi nyelven beszélt. Szavaival is meg tudta simogatni a lelket a küzdelmes, sokszor nehéz és végtelen hosszú útnak tűnő orvosi beavatkozások alkalmával. Bizalmat adott az embersége, az élő hite és a szakmai múltja. Tudtuk, hogy a legjobb kezekben vagyunk, ahol csak lehetünk ebben az országban. Az ő segítségével lettünk mi is Család. Az orvosi szobájában Szűz Mária-szobrok voltak különböző Mária-kegyhelyekről. A szakma csúcsát képviselte, de mindezt élő Istenhittel végezte. Amit én láttam Tamásból, az emberből, hogy nem vágyott dicsőségre, csak szépen, csendben tette a dolgát. A sokszor reménytől megfosztott embereknek vigaszt és segítő kezet nyújtott. Nagyon sok időt töltött munkával, amit többször konstatáltam. Szoros napi időbeosztás szerint dolgozott, de nem volt rest egy kedves szót és pár perccel több időt áldozni a betegeknek, ha úgy érezte, szükséges. Sokszor eszembe jut Jézus alázata, amikor beteg, kiszolgáltatott emberek kerülnek útjába. Azok az emberek, akik Tamás ajtaja előtt ültek, ugyanolyan kiszolgáltatottak voltak, és sokszor a világ fájalmát cipelték a lelkükben. Vigaszt, megértést és segítséget reméltek az ajtón túl, a rendelőben. Tamás képes volt erre. Képes volt a megtört, beteg emberek számára fényt adni. Hite határozta meg életének minden mozzanatát. Egyszer azt mondta nekem, vannak olyan dolgok, amikor megáll a tudomány a világban. Vannak helyzetek, amikor ott fent a Jóisten dönt, és kötve van a kezünk. Tamás hitt és remélt egész élete

[12] Dr. Oláh Miklós, pannonhalmi osztálytárs.

során. Hittel és meggyőződéssel tette a dolgát. Magyar volt, igazi bölcs, keresztény magyar. Megmaradt magyarnak, nemzetközi szinten is kimagasló tudással. Bölcs magyarságtudattal, itthon tette a dolgát és itthon vágyott több bölcsőre, mint korporsóra, ahogy Ő fogalmazott egyik cikkében. Az intézet, amit vezetett, szigorú napi protokoll szerint működött. Tisztaság, rend és családi légkör jellemezte. Az ott dolgozó emberek kedvessége és szeretete meghatározó. Ékes példája az intézmény, hogy lehet jól csinálni valamit, ha hittel, szakmai alázattal és becsülettel tesszük. Szakmaisága és közösségi szerepvállalása mellett volt humorérzéke. Jó érzés volt, amikor egy nehézség vagy akadály során a buzdító szavait humorral fűszerezte, és mosolyt tudott csalni a megtört emberi arcokra. Tisztelettel adózunk emléke előtt sok ezer emberrel együtt. »Ora et labora! Imádkozzál és dolgozzál!« Tamás az életét az utolsó percig az életnek szentelte. Egész életét meghatározta a bencések jelmondata. Soha nem felejtjük. Amit Ő tett az életben, és ahogy tette, igazi bencés példaképpé tette számomra.^[13]

A csoda

Ilyés András és Andrea: „2017-ben, fiatal, meddő erdélyi párként nagy útnak indultunk. Volt egy álom, ami hajtott minket előre. Gyermekre vágytunk, mellé párosult egy nagyon küzdelmes út, amin sok volt a göröngy és minden más akadály.

[13] Szabadi Zoltán közgazdász személyes megemlékezése.

Ám az akadályok mellett volt sok öröm, hála és annál is több, kedves, segítő személy, mint például Dr. Kőrösi Tamás és az intézeti csapata.

Az első lombikunk után, ami nem Győrben volt, következett még három. Az első kudarcból való feltápaszkodáshoz az adott erőt, hogy kicsiny kis városunkban többen biztattak: ne adjuk fel, és próbáljuk meg Győrben. Ott van egy nagyon jó orvos, rendkívül jól felkészült csapattal. Ha valaki segíthet rajtunk, akkor ők azok. Alig vártuk, hogy eljuthassunk. Akkor még nem értettük, hogy mit tudhatnak ott, amit máshol nem... Itt 2 év, 3 lombikkezeltés alkalmával, sőt, hogy őszinték legyünk, már az első találkozás után megtudtuk.

Ebben az intézetben abszolút minden más... Jelen van a hit, az alázat, a magas szakmai tudás, a munka szeretete, jelen van az emberség. Mindennek összetartó pillére pedig Kőrösi doktor úr. Az első találkozás vele kicsit félelmetes volt, őszinte, egyenes, nem ígért semmit, tudtuk, hogy nagyon kicsi eséllyel fogunk neki, mégis, minden szavából érződött a remény. Szakértelme és hozzáállása a mi küzdelmünkben egyedüli volt. Három ország orvosaival találkoztunk ezalatt a néhány év alatt, de hozzá hasonlóval eggyel sem. Valljuk ezt, hiszen rajta kívül nem tudott senki hozzászólni az esetünkhöz. Mindenki csak széttárta a kezeit. Számunkra Ő az orvosunknál több, tanítónk is volt. Minden találkozásor tanított is minket valamire. Beszélgettünk a világ nagy dolgairól, a meddségről, a társadalmi problémákról, amely érinti a meddő párokat, olyan lehetőségekről, melyet a fejlődő orvostudomány nyújthat, a lehetőségek elfogadásáról, a hitről, az életről szóló küzdelemről, a természet tiszteletéről... Két év küzdelem alatt sokat fejlődött a lelkünk is.

Megtanultuk tőle tisztelettel, hogy a válaszok legyenek fontosabbak a kérdéseknél. Mindig az életre koncentráljunk. Próbálkozhatunk sokszor, de mérlegelni kell, hogy mibe kerül. Mindig őszintén fejtette ki véleményét, jót akarva – kicsit atyai gondviselésként éltük mi ezt meg.

Az utolsó találkozás tanítása: a siker egyharmadáért a lelkiállapotunk felel, emellett kell még egy receptív méhnyálkahártya és egy jó minőségű embrió. Mindenkinek van egy aurája, a nőknél fontos, hogy az embrió utat tudjon törni magának, illetve a pszicho-neuro-immuno-endokrin rendszer egyszerre jó kell, hogy legyen. Enélkül nem működik!

Megéltünk mi poklot és mennyországot is, a legnehezebb helyzetekben is erőt, megoldást kaptunk tőle, önzetlenül segített. Mindig volt egy B terve. Olyankor is hitt bennünk, amikor mi már feladni készültünk. Sikerre vitte a történetünket, végig küzdött velünk, együtt az egész csapatával, egységben, mindenki a legnagyobb tudását beleadva. 2020 nyara a küzdelemé volt, az életért folytatott küzdelemé. Ott, ahol a küzdelmek után egy élet fénye felragyogott, egy másik életé sajnos kialudt... Erdélyben is szóltak érte a harangok. Örökké hálával és nagyon nagy szeretettel gondolunk dr. Kőrösi Tamásra!"^[14]

Király Renáta: „Tanult a legjobbaktól, szerette a legjobbakat, s maga vált szuperlatívusszá az őt szeretők között. Harcolt az igazáért, s ha kellett, szembe szállt – megalapozott vértékkel – a támadókkal. Olvasott, írt, élvezettel beszélt

[14] Ilyés András és Ilyés Andrea.

és beszélgetett. Kételkedett. Sírig tartó bizonyossággal hitt. Tudta a bizonytalant, s látta az emberi gyengeséget. Könnyörtelenül kért számon, s könnyörülettel fordult a megtörthöz. Vallotta és gyakorolta az orvostudomány hármasságát és felelősségét: gyógyítani, tanítani, kutatni. Új tudomány, új kutatás, előadás. Meg kell írni, le kell adni s előadni sziporkázóan – választékos, tudományos, követhető gondolatmenettel. Elment. Elment, s itt hagyta számunkra az úrt.”^[15]

IV. ZÁRSZÓKÉPPEN

Köszönet a Gólyának az utazásért

Bencze Lóránt Anzelm: „Amikor gyermekeket hoznak Jézushoz, hogy a kézrátétel igenlésével fogadja el és erősítse meg a csöppségek teremtett létezésükben, a tanítványok elzavarják őket (Mt 19, 13-15, Mk 10, 13-16, Lk 18, 15-17). Nem ismerik föl, hogy a kicsiny istenáldások még nem a véges, kurta emberi forgolódásokra összpontosítanak, mint a ki-ha-nem-én nagyok, hanem a gyermekekben a teremtett, véges létezés eleve és határozottan a teremtetlen

[15] Király Renáta, Dr. Kőrösi Tamás munkatársa a győri Kaáli Intézetben.

Végtelenre nyílik. Ez a hit irányította és táplálta Kőrösi Tamás gyógyító tevékenységét. Hogy a gyermek csak úgy van, létezik a létezésért. A gyermek nem »Jöjjön el a te országod «-kérés (Mt 6, 10), hanem egyszerűen »övé az Isten országa«. Születésében ajándék nekünk ő, és vele a Teremtő. Ezért imádkozik Jézus úgy, hogy »Há-lát adok neked, Atyám, világmindenség Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsket és a kiműveltek elől, és kinyilatkoztattad az együgyűeknek« (Mt 11, 25). Amikor pedig Jézus azt mondja Péter apostolnak, hogy »Boldog vagy Simon, János fia! ... neked adom a mennyek országának kulcsait«, ez nem bók, hiszen az a péteri felismerés, hogy »te vagy a Krisztus, az élő Isten fia«, és az a péteri meglátás, hogy Jézus a végtelen Teremtő közvetlen megjelenése a teremtett végesben, nem Péter érdeme, hanem a Teremtő ajándéka (Mt 16, 16-19). »A csecsemő Isten felfogása, hogy az élet folytatódjék. Soha sem jön el az az idő, amikor a legcsodálatosabb, legújabb találmány oly csodálatos lesz, mint az újszülött csecsemő.«^[16] A krisztusi örömhíradásból ezek az üzenetek tárulnak föl előttünk, és hogy Kőrösi Tamás egyénisége és a sok ezer gyermek szereteteli szolgálata és egyben a végtelen Szeretet felé kinyílt ajándéka. A Krisztus-felismerésnek és a Krisztus-cselekvésnek az ajándéka. Tamás élt ezzel az ajándékkal, és nem is akárhogyan. Nem pusztá tanítvány ő, hanem Krisztus-követő, boldog, bencés apostol. Pontosan felismerte és látta, hogy a mai Európa és a nyugati világ a gyermekeket elhajtó, vaksin bölcselkedő és öntelten okoskodó kultúra, mely előtt rejtve marad az Örömhír, hogy a gyermek létezésünk lényege. Kőrösi Tamás és a sokezer gyermek-sereg az Örömhír feltárlása. Hogy Krisztus föltámadt. Valóban föltámadt. Ezért hajlok arra, hogy tévedünk, amikor Tamásért imádkozunk. Kérlelnünk kellene őt, hogy nyisson ajtót nekünk is, hiszen ott van már a kulcsok közelében. Megtesszük, amikor hálaadó Krisztus-emlékezést, eucharisziát tartunk, Tamásra is mint ajándékra emlékezve. Igaz, együtt sírtunk, nagyon sírtunk mindnyájan, feleségével, Zsuzsával, lányával, Alexandrával és fiával, Tamással. És szomorkodunk is nagyon, de nem reményvesztetten, mert Kőrösi Tamás gyógyító tevékenysége által a Teremtő szeretete kiáradt sokunk szívébe, gazdag, fenséges örökséget, reménységből fakadó büszkeséget hagyott ránk a megszületett gyermekek ezreiben.^[17]

»Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre – nyilatkozta egyszer Pietrelcinai Szent Pio. Kőrösi Tamás életművében ez már megtörtént. Boldogságot árasztott a házaspárokra és mindenkire, akivel kapcsolatba került. Emellett bátran kiállt az Igazság, a Megváltó és a népek Világossága mellett egész életre szóló személyes elkötelezettséggel.^[18] Élete az életéért a legfőképpen annak bizonyossága, hogy szeretetre lettünk teremtve.«^[19]

[16] „A baby is God’s opinion that life should go on. Never will a time come when the most marvelous recent invention is as marvelous as a newborn baby.” (Carl Sandburg). Az idézet Király Renátától átemelve.

[17] 1 Tessz 5, 13; Rom 5,5; Zsid 3, 6 nyomán.

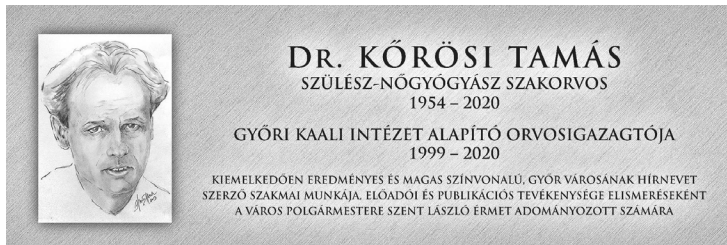
[18] Erdő Péter bíboros prímás, esztergomi érseknek a római Szent Péter-bazilika altemplomában, a Magyarok Nagyasszonya-kápolnában, 2020. október 8-án elhangzott felszólítása nyomán.

[19] Ferenc pápa nyomán. Ld. még: Tabay Ede (szerk.) (2000): Az anya és a szűz paradigmája. Corvinus, Budapest. A hét szabad művészet könyvtára.

2022 májusában Győr Megyei Jogú Város közgyűlése Péter Tamás kezdeményezésére megszavazta, hogy a győri 12035/13-as számú önkormányzati közutakat Dr. Kőrösi Tamás utca elnevezéssel lássák el. Az utca, amely ma Dr. Kőrösi Tamás nevét viseli a korábban Kaáli Intézet néven ismert, ma Dunamenti Reprodukciós Központ nevét viselő klinikához közel lévő utca.

Dr. Kőrösi Tamás a győri Kaáli Intézet alapítása idején

Dr. Kőrösi Tamás emléktáblája a Győr, Szabadrév utca 11-es szám alatti, korábban Kaáli Intézet nevet viselő meddőségi centrum várójában

Dr. Kőrösi Tamásról elnevezett utca névtáblája Győrben, 2022-ben

Pannonhalmi Apátság bronz emlékérmé, 1980